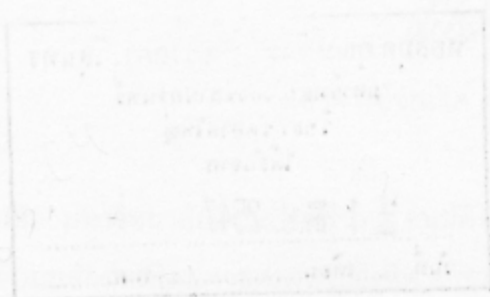

วิเคราะห์นวนิยายของวิมล ไทรนันทน์ : คนทรงเจ้า และ อมตะ
An Analysis of Wimon Sainimnuan's Novels : *Khonsongchao* and *Amata*

ทำนอง วงศ์พุทธ
Thamnong Wongphut

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (สายวรรณคดี)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Master of Arts Thesis in Thai (Literature)
Prince of Songkla University
2547

เลขหมู่	PN 3448.56	463	2047
Bib Key	241 231		
	- 4 ซี.ย. 2547		

ชื่อวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์นวนิยายของวิมล ไทรนิมნวล : คนทรงเจ้า และ อมตะ
ผู้เขียน นายท่านอง วงศ์พุทธ
สาขาวิชา ภาษาไทย (สายวรรณคดี)
ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์นวนิยาย 2 เรื่อง คือ คนทรงเจ้า และ อมตะ ของวิมล ไทรนิม่นวล ในด้านกลวิธีการประพันธ์ ทักษะต่อชีวิตและสังคม ตลอดจนคุณค่าทางวรรณศิลป์และคุณค่าทางปัญญา

ผลการศึกษาปรากฏว่า ในการประพันธ์นวนิยายทั้งสองเรื่องนี้ ผู้แต่งสร้างและประสานองค์ประกอบต่างๆเข้าด้วยกันอย่างประณีตกลมกลืน มีบุรณภาพและความสอดคล้อง ทั้งยังใช้ภาษาที่มีพลังทางวรรณศิลป์กระตุ้นอารมณ์ความคิดและก่อให้เกิดจินตนาการในนวนิยายเรื่อง อมตะ ตัวละครฝ่ายปฏิปักษ์ดูจะยังหย่อนด้านความซับซ้อนและขาดความยับยั้งชั่งใจ อันเกิดจากการต่อสู้คานอำนาจกันระหว่างความดีกับความชั่ว เนื่องจากยอมตกอยู่ใต้อิทธิพลของวิถีชีวิตที่เน้นความสำเร็จทางด้านวัตถุและอำนาจ ข้อบกพร่องของงานอยู่ที่บทสนทนาบางตอนขาดความเป็นธรรมชาติ เนื่องจากมุ่งเสนอความคิดที่เป็นหลักปรัชญาทางพุทธศาสนาอย่างโจ่งแจ้งเกินไป

ในด้านทักษะต่อชีวิตและสังคมพบว่า ในนวนิยายสองเรื่องนี้ผู้แต่งได้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาปัจเจกบุคคลและสังคมนั้น เป็นผลมาจากแรงผลักดันของธรรมชาติภายในโดยเฉพาะ ความโลภและการยึดมั่นในตัวตนของมนุษย์และยังเชื่อมโยงกับความไม่สามารถต่อต้านวัฒนธรรมทางความเชื่อและความคิดของคนในสังคม ในเรื่อง คนทรงเจ้า ผู้แต่งได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์มักกระทำพฤติกรรมที่ก่อปัญหาเพราะพ่ายแพ้ต่ออำนาจของธรรมชาติฝ่ายต่ำภายในจิตใจ ในเรื่อง อมตะ ผู้แต่งได้แสดงให้เห็นว่าความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลักธรรมจนนำไปสู่การปฏิบัติตามแนวทางของพุทธศาสนาเป็นทางรอดที่จะเอาชนะความทุกข์และการเบียดเบียนซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของมนุษย์

นวนิยายสองเรื่องนี้ได้กระตุ้นความคิดผู้อ่านในอีกหลากหลายแง่มุม เรื่อง คนทรงเจ้า ผู้แต่งนำแนวคิดเชิงปรัชญามาวิเคราะห์สาเหตุ การดำรงอยู่และทางออกของปัญหาได้อย่างลุ่มลึก ส่วนเรื่อง อมตะ กระตุ้นผู้อ่านให้ตระหนักถึงคุณธรรมและความใฝ่ดีซึ่งเป็นคุณค่าของมนุษย์ นวนิยายสองเรื่องนี้จึงเป็นวรรณกรรมที่มีทั้งคุณค่าทางปัญญาและคุณค่าทางวรรณศิลป์ แม้จะยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างก็ไม่ได้ลดทอนคุณค่าลงไปมากนัก

Thesis Title   An Analysis of Wimon Sainimnuan's Novels : Khonsongchao and Amata
Author   Mr. Thamnong Wongphut
Major Program   Thai (Literature)
Academic Year   2003

Abstract

This thesis aimed to study analytically two novels: Khonsongchao and Amata by Wimon Sainimnuan, with reference to writing technique, attitude to life and society, as well as literary value and intellectual value.

Following are the findings of the study. In creating these two novels, the author constructed and blended various components together finely and harmoniously, with integrity and congruity. Also, the language used contained literary force, evoked emotion and idea, and spurred imagination. In the novel Amata, the creation of antagonistic characters seemed to be lacking in complexity and restraint because of power struggle between the good and the evil, as the way of life is dominated by material success and power. A defect lies in the fact that some dialogues were lacking in spontaneity, for too much emphasis was given to the conspicuous presentation of religious and philosophical content.

On attitude to life and society, the author demonstrated in the two novels that individuals' and social problems resulted from internal natural forces, particularly greed and self adherence, and are also linked to the inability of people in society to resist a culture of belief and thought. In the novel Khonsongchao the author showed that human beings committed acts that made problems for themselves because they gave in to the base natural force within their own minds. In Amata, the author showed that profound understanding of Buddhist Dhamma principles to the point of practice thereof offered salvation over suffering and transgression, these being man's major problems.

These two novels stimulated in the reader reflection on a variety of angles. In *Khonsongchao*, the author brought philosophical ideas to bear upon an in-depth analysis of how problems originated and might be solved. As for *Amata*, it stimulated in the reader an awareness of merit and inclination toward the good, both so characteristic of human values. The two novels were, therefore, literary works of value intellectually and in terms of belles-lettres. In spite of some defects, they did not go down in value in any substantial way.